

Друге Послання Павла

До Коринтян

Вітання коринтянам

1 Від Павла, волею Божою апостола Ісуса Христа, і брата нашого Тимофія до церкви Божої, що в Коринті, і також усім святим людям Божим по всій Ахаї.
2 Благодать і мир вам від Бога, Отця нашого, і від Господа Ісуса Христа.

Подяка Богу

3 Благословенний Бог, Отець Господа нашого Ісуса Христа, милосердний Отець, Бог, Який є джерелом всілякої втіхи.
4 Він втішає нас у наших скорботах, щоб ми, в свою чергу, втішали інших у всіляких скорботах втіхою, яку ми самі отримали від Бога.
5 Бо як ми розділяємо страждання Христові, так і втіха приходить до нас через Христа.
6 Якщо ми страждаємо і терпимо скорботу, то це заради втіхи вашої і спасіння. Якщо ми втішені, то це через вашу втіху. Вона допомагає вам витерпіти ті страждання, які терпимо і ми.
7 Та ми маємо на вас непохитну надію. Ми знаємо, що як ви поділяєте наші страждання, так само поділяєте і втіхи наші.

8 Браття і сестри, ми хочемо, щоб знали ви, яких страждань зазнали ми в Азії. Надміру і над силу нашу були ми обтяжені, й вже не мали надії залишитися живими.
9 Так, у серцях ми відчували, що нам оголошено смертельний вирок. Так сталося для того, щоб ми більше не покладали надію на самих себе, а лише на Бога, Який воскрешає мертвих до життя.
10 Він рятував нас від близької смерті й рятує нас зараз. На Нього покладаємо наші надії. Він рятуватиме нас і надалі.

11 Якщо ви також допомагатимете нам

своїми молитвами, тоді багато людей віддячать нам за Божу прихильність, що Він виявить нам завдяки молитвам багатьох людей.

Павло змінює свої плани

12 Ось чим ми пишаємося і що є свідченням нашого сумління: ми поводимося в цьому світі, особливо з вами, з простою та щирістю, що ідуть від Бога; не згідно з мудрістю цього світу, та згідно з Божою милістю.
13 Тож ми не пишемо вам нічого, чого б ви не змогли прочитати чи зрозуміти. Я сподіваюся, що ви розумітимете нас повністю,
14 так само, як зрозуміли ви нас частково, і, що ви усвідомите, що зможете пишатися нами, як і ми пишатимемося вами в День пришествия Господа нашого Ісуса.

15 Впевнений у цьому, вирішив я прибути до вас першим, щоб ви були благословенні вдвічі.
16 У планах моїх було відвідати вас по дорозі до Македонії, а потім завітати до вас і на зворотньому шляху. Я сподівався, що ви спорядите мене до Юдеї.
17 Ви думаєте, що маючи такий задум, я не обмірковував усе ретельно? Чи, будуючи свої плани, я робив це по-мирському, тобто кажучи: «Так» і «ні» — одночасно?

18 Та Бог — правдивий, і буде Свідком того, що ми ніколи не кажемо вам «так» і «ні» одночасно.
19 Бо Син Божий, Ісус Христос, про Якого Сильван¹, Тимофій, супутник Павла, і я проповідували вам, не був одночасно «Ні» і «Так». Навпаки, через Нього було сказане останнє «Так».
20 Адже хоч би скільки ни було обітниць Божих, Христос на всі з них

¹ 1:19 Сильван Супутник Павла.

є «Так». Тому через Христа ми кажемо «амінь», на славу Бога.

²¹А Той, Хто утверджує нас разом з вами у Христі й також помазав¹ нас, є Бог. ²²Він поклав на нас Свою печать, і дав нам Дух у серця наші як завдаток того, що виконає Свою обітницю.

²³Нехай Бог буде моїм свідком. Я клянуся життям своїм, що не повернувся у Коринт тому, що хотів вас помилювати. ²⁴І це не означає, що ми хочемо пакувати над вашою вірою. Бо ви тверді у своїй вірі, а ми — спільники у ділах ваших для радості вашої.

Павлові повчання

2 ¹Отже, я сам собі вирішив не приходити знову до вас у смутку. ²Бо коли я засмучу вас, то хто ж тоді підбадьорить мене, як не ви, кого я засмутив? ³Тож написав я так для того, щоб, прийшовши, не бути засмученим тими, хто має веселити мене. Бо я впевнений у вас, бо моя радість — це радість для всіх вас. ⁴І написав я вам з великого горя, туги в серці і гірко плачучи. Та не для того, щоб вас засмутити, а для того, щоб ви пізнали ту безмежну любов, що маю я до вас.

Прощайте тих, хто засмутив вас

⁵І якщо хтось когось засмутив, не мене, а почасті, щоб не перебільшувати — всіх вас, ⁶то покарання від усіх вас для такої людини достатньо. ⁷Тож краще простіть його і втіште, щоб не поглинув його надмірний смуток.

⁸Тому благаю вас виявити любов до нього. ⁹Я написав, щоб випробувати вас, і дізнатися, чи будете слухняними у всьому. ¹⁰Якщо ви вибачаєте когось, то й я пробачу. І те, що я пробачив, якщо я справді пробачив щось, я зробив це заради вас в присутності Христа, ¹¹щоб сатана не перехитрував нас, бо відомі нам змови його.

Павло вирушає до Троади

¹²Коли я прийшов до Троади проповіду-

вати Добру Звістку про Христа, Господь відчинив переді мною двері. ¹³Але я був дуже засмучений, бо не знайшов брата свого Тита. Через це я, попрощавшись з усіма, вирушив до Македонії.

Перемога у Христі

¹⁴Дяка Богу! Він завжди веде нас до перемоги у Христі. Пахощі знання про Себе Він повсюдно поширює через нас. ¹⁵Наша пожертва Господу — пахощі Христові для Бога з-поміж тих, хто спасається, і з-поміж тих, хто гине. ¹⁶Для тих, хто йде шляхом загибелі, ми — сморід смерті, що веде до неї. Для тих, хто йде шляхом спасіння — пахощі животворні, що ведуть до життя. Та хто ж спроможний виконати цю роботу? ¹⁷Ми не торговці, які використовують Слово Боже для наживи. Ні! Ми щиро мовимо у Христі перед Богом як люди, послані від Бога.

Божі слуги

3 ¹Чому ж ми знову починаємо хвалювати себе? Чому ж ми знову починаємо хвалювати себе? Чи, може, нам потрібні, як іншим, вірчі листи до вас або від вас? ²Ви самі є нашим листом, написаним у серцях наших. Його знають і читають усі люди. ³Ви показуєте, що ви — лист Христовий, результат служіння нашого, написаний не чорнилом, а Духом живого Бога, не на кам'яних скрижалях², а на тих скрижалях, якими є серця людські.

⁴Завдяки Христу ми маємо впевненість стверджувати це перед Богом. ⁵І це не те, що ми спроможні самостійно вирішити так, ніби воно йде від нас. Швидше ця сила — від Бога. ⁶Бог дав нам здатність служити Новому Заповіту. Цей Заповіт не складається з писаних законів, а ґрунтується на Духові. Бо письмовий Закон вбиває, а Дух дає життя.

² **З 3-х кам'яних скрижалі** Мається на увазі «кам'яні скрижалі Закону», які Мойсей отримав від Господа. Також див.: у 2 Кор. 3:7, та Вих. 24:12; 25:16.

¹ **1:21 помазав** Або «Обрав нас на служіння Йому».

Велика слава Нового Заповіту

⁷Служіння¹, що принесло смерть (тобто Закон, вирізаний буквами на камені), було дано Мойсею у великій славі Господній. Та ця слава (яка минає) була така яскрава, що народ ізраїльський не міг дивитися Мойсею прямо в обличчя. ⁸Нове служіння, що прийде від життєдайного Духа, безсумнівно буде значно славнішим! ⁹Бо коли служіння, яке засуджувало людей, було славним, то яким же славним буде служіння, що виправдує людей перед Богом! ¹⁰Адже попередня слава, порівняно з новою — ніщо. ¹¹Якщо служіння, приречене на забуття, було славним, то служіння неминуче буде набагато славнішим!

¹²Ця надія дає нам відвагу говорити відверто, не боячись нічого. ¹³Ми не такі, як Мойсей, який закривав покривалом своє обличчя, щоб народ ізраїльський не бачив, як зникає те сяйво.

¹⁴Та розум людей Ізраїлю був затьмарений, бо і досі те покривало застилає їм очі, коли вони читають Старий Заповіт². І досі його не знято, тому, що зникне воно тільки через Христа. ¹⁵Але й донині, коли люди читають Закон Мойсеїв, на їхніх серцях лишається покривало. ¹⁶Але коли людина звертається до Господа, те покривало зникає. ¹⁷Господь, про Якого я кажу, є Духом, а де є Дух Господа, там є воля. ¹⁸Всі ми з відкритими серцями споглядаємо славу Господню, як у дзеркалі. І всі ми були перевтілені в Його образ у все більший Його славі, й перетворення це — від Господа, який і є Духом.

Скарби духовні в глиняних глечиках

4 ¹Ось чому, маючи це служіння з Божої милості, ми не впадаємо у відчай. ²Навпаки, ми цілком відмовились від таємних і ганебних звичаїв. Ми не вдаємося до шахрайства, ані до перекручення Слова Божого. Виявляючи Істинну, ми віддаємо себе людському сумлінню перед Богом. ³І якщо Добра

Звістка, яку ми проповідуємо, схована, то лише для тих, хто став на шлях загибелі.

⁴Сатана — «бог»³ цього світу, осліпив розум цих невіруючих, щоб вони не бачили світла, що йде від Доброї Звістки про славу Христа, та Він є образом Всевишнього Бога. ⁵Бо ми не про себе проповідуємо, а про Ісуса Христа як Господа, і про те, що ми ваші слуги заради Ісуса.

⁶Бог сказав: «Із темряви засяє світло»⁴. Воно засяяло у наших серцях, щоб збагатити нас світлом пізнання слави Божої, яка сяє в особі Ісуса Христа. ⁷Та ми, неначе глиняні глечики, які тримають цей скарб, щоб показати, що ця найвища сила належить Богу, а не нам. ⁸У всьому нас усіляко пригноблюють, та ми не роздавлені; нас збивають з пантелику, та ми не впадаємо у розпач. ⁹Нас переслідують, та ми не покинуті Богом; нас збивають з ніг, та ми не гинемо. ¹⁰Ми повсякчас зазнаємо смерть Ісуса в наших тілах, щоб і життя Його в нас також виявилось. ¹¹Нас, живих, завжди віддають на смерть за Ісуса, щоб його життя виявилось в наших смертних тілах. ¹²Отже, смерть порядкує в нас, а життя — у вас.

¹³Ми маємо один і той же Дух віри, про який сказано у Святому Писанні: «Я повірив, і тому говорив»⁵.

Отже, ми теж віримо, і тому говоримо. ¹⁴Ми знаємо, що Той, Хто воскресив із мертвих Ісуса Христа, також воскресить і нас разом з Ісусом, і поставить нас разом з вами перед Ним. ¹⁵Бо все це робиться заради вас, щоб, як милість Божа поширюється на все більше число людей, вона приносила все більшу подяку і славу Богу.

Життя у вірі

¹⁶Ось чому ми не впадаємо у відчай. Навіть, якщо зовні ми старіємо і слабшаємо, проте, внутрішньо ми щодня

¹ 3:7 Служіння Тобто «Старий Заповіт».

² 3:14 Старий Заповіт Мається на увазі «Закон Мойсея».

³ 4:4 бог Або «правитель».

⁴ 4:6 Із темряви... світло Див.: Бут. 1:3.

⁵ 4:13 Цитата приведена з книги Пс. 115:10.

оновлюємося. ¹⁷Бо легке короткочасне страждання приносить нам вічну славу, яка безмежно перевершує ці страждання. ¹⁸Ми зосереджуємося не на очевидному, а на тому, що є невидимим, бо видима — тимчасова, а невидима — вічна.

Живіть у вірі

5 ¹Ми знаємо, що коли наша земля оселя (наші тіла), буде зруйнована, ми матимемо дім, дарований Богом, житло на небесах, вічне і нерукотворне. ²Тим часом, ми втомлені від земного тіла, та прагнемо вдягнутись у нашу Небесну оселю. ³Та вдягнувши його, ми ніколи не будемо голими. ⁴Бо ті з нас, хто перебуває в своєму земному тілі, зітхають і стогнуть. Ми не хочемо позбутися цього земного вбрання, ми радше хотіли б носити новий, Небесний одяг поверх цього, щоб те, що смертне, було поглинуте життям.

⁵І створив нас для цього Бог, і дав нам Дух, як за поруку Своєї обіцянки майбутнього життя. ⁶Тож ми завжди впевнені, бо знаємо, що поки ми вдома в тілах своїх, ми далекі від дому нашого з Господом. ⁷Бо живемо згідно з тим, у що віримо, а не з тим, що бачимо. ⁸Ми впевнені, повторюю, і воліємо покинути нашу оселю в тілі й оселитися в домі Господа. ⁹І тому ревно прагнемо догодити Йому як у земному тілі, так і в оселі Господа нашого.

¹⁰Бо всі ми маємо постати перед престолом Христовим для Його суда. І тоді кожен отримає те, що заслуговує, відповідно до того, що він робив, перебуваючи у своєму тілі — добро чи зло.

Любов Христа панує над нами

¹¹Знаючи, що то значить боятися Господа, ми переконаємо людей прийняти істину. Бог знає все про нас, але я сподіваюсь, що в серцях ваших ви теж знаєте нас. ¹²Ми не вихваляємося знову перед вами. Ми просто хочемо, щоб ви мали підстави пишатися нами. Тоді ви знатимете, що відповісти тим, хто вихваля-

ється своєю зовнішністю, та не звертає уваги на те, що в серці.

¹³Бо якщо ми безумні, то це для Бога. Якщо ж у здоровому глузді, то для вас. ¹⁴Любов Христова панує над нами, бо ми усвідомлюємо, що одна Людина померла заради всіх, і тому всі померли. ¹⁵І Він помер заради всіх, щоб живі не жили більше заради себе, а щоб ми жили заради Того, Хто помер і воскрес із мертвих для них. ¹⁶Тому віднині ми ні про кого не думаємо як мирські люди. Хоч колись ми й про Христа думали так, проте більше так не думаємо. ¹⁷Отже, хто перебуває в Христі, той є вже новим створінням¹. Старе минуло, а нове настало!

¹⁸І все це йде від Бога, Який примирив нас із Собою через Христа. Він уповноважив нас служити примиренню людей з Богом. ¹⁹І зміст послання нашого в тому, що Бог примирив світ з Собою в Христі, незважаючи на людські гріхи. Він довірив нам Слово примирення людей з Богом. ²⁰Отож ми є посланцями Христа. Бог звертається до вас через нас. Від імені Христа ми благаємо: «Примиріться з Богом». ²¹Того, хто не знав гріха², Бог зробив жертвою за гріх³, щоб через Нього ми могли стати праведними перед Богом.

Павлові труднощі

6 ¹Ми працюємо разом з Богом. Тож благаємо вас усіх: не змарнуйте благодаті Божої, яку ви одержали. ²Адже каже Він:

«Я почув тебе в сприятливі часи,
й допоміг тобі у День Спасіння».

Ісаія 49:8

Послухайте! Тепер і є сприятливий час. Прийшов День Порятунку.

³Ми нікому не прагнемо перешкоджати, щоб служіння наше ніхто не ганив. ⁴Навпаки, у всьому ми пропонуємо себе, як і мусять слуги Божі, терпляче зносячи випробування, лихо і страждання.

¹ 5:17 той є вже новим створінням Або «для того відкрився інший світ».

² 5:21 не знав гріха Або «Христа».

³ 5:21 Бог зробив жертвою за гріх Або «зробив гріхом».

⁵Ми терпляче зносимо побиття, в'язниці, розруху, тяжку працю, безсонні ночі й голод. ⁶⁻⁷Чистотою своєю, своїми знаннями, терпінням і добротою ми показуємо, що ми слуги Божі. І за порадою нам — Дари Духа Святого і наша щира любов, слово правди і сила Божа. Праведне життя приготувало нас до боротьби з усіякими нападами.

⁸Деякі люди шанують і хвалять нас, а інші — ганять і ображають. Нас вважають шахраями, але ми завжди дотримуємося правди. ⁹Кажуть, що ніхто нас не знає, але ми відомі всім. Кажуть, що ми помираємо, але дивіться! Ось ми живі! Кажуть, що нас покарали, але нас ще не стратили. ¹⁰Кажуть, що ми засмучені, але ми завжди раді. Нас вважають бідняками, але ми стількох людей зробили багатими! Вважають, що ми нічого не маємо, та ми володіємо всім.

¹¹Коринтяни! Ми вільно говоримо з вами, наші серця відкриті для вас. ¹²Ми не відмовляємо вам у своїй любові. Це ви скупі на любов до нас. ¹³Звертаюся до вас, як до дітей своїх: відкрийте серця нам, як ми відкрили вам.

Ми — храм Божий

¹⁴Не будьте такими, як ті невіруючі, бо що спільного між праведністю і беззаконням? Або що спільного має світло з темрявою? ¹⁵Яка згода може бути між Христом і сатаною? ¹Що спільного з віруючого з невіруючим, ¹⁶між Божим храмом² і бовванами? Ми ж бо — храм живого Бога. Так сказано Всевишнім:

«Я житиму серед них
і ходитиму серед них.
Я буду їхнім Богом,
а вони — Моїм народом».

Левит 26:11–12

¹⁷ «Тож вийдіть з-поміж тих людей,
полиште їх,

¹ **6:15 сатана** У перекладі з гебрійської це слово означає «нічкємєнєсть», та використовується у значенні «ворог Христа».

² **6:16 храм** Оселя Господа, де народ Божий поклонявся Богу. У даному випадку мається на увазі те, що віруючі — це духовний храм, де живе Господь.

та не торкайтеся нічого
нечистого,
тоді Я вас прийму».

Ісаї 52:11

¹⁸ «Батьком Я буду вашим,
синами й дочками ви будете
Моїми,
— каже Всемогутній Господь».

2 Книга Самуїлова 7:14; 7:8

7 ¹Любі друзі! Маючи такі обітницї від Господа, ми мусимо очиститися від усіякої мерзоти тіла й духа, довершуючи свою святість, тому, що ми шануємо Бога.

Павлова радість

²Відкрийте нам серця ваші, бо ми нікого не скривдили, нікого не звели, нікого не обдурили. ³Кажу це не для того, щоб осудити вас. Я й раніше казав, що ви — в серцях наших. Ми раді жити й вмрети разом з вами. ⁴З вами я сповнений упевненості й втіхи. Я пишаюся вами і переповнююся радістю у всіх наших стражданнях.

⁵Навіть коли ми прийшли до Македонії, то не мали відпочинку. Біди чекали на нас усюди: зовнішня боротьба і внутрішні страхи. ⁶Та Бог, Який втішає принижених, утішив і нас приходом Тита. ⁷І не лише його приходом, а й тією радістю, що він знайшов у вас. Він розповів нам про те, як ви хочете побачити нас, як засмучені тим, що скоїли, як турбуєтеся про мене. Тож радість моя була ще більшою.

⁸Хоч і засмутив вас своїм листом, та я не шкодую, що написав його. І навіть якщо раніше шкодував, то зараз бачу, що він засмутив вас лише тимчасово. ⁹Отже, я зараз дуже радий — не через те, що засмутив вас, а тому, що смуток змусив вас розкаятися. Бо засмучені ви були печалю, бажаною Богу. Отже, шкоди від нас не було. ¹⁰Смукот, бажаний Богу, приносить людям каяття, про яке не варто шкодувати, а таке каяття веде до спасіння. Світський же смукот породжує смерть. ¹¹Цей смукот — ба-

жаний Богу. Погляньте, яку щирість і правдивість він створив для вас! Який захист вашої невинності, яке обурення, яка тривога, які прагнення і яке завзяття побачити нас, і яка кара для того, хто згрішив! У всьому ви показали свою чистоту!

¹²Коли я написав вам, то це не заради того, хто згрішив, або не проти того, хто вчинив зло. Я зробив це для того, щоб ваша турбота про нас виявилась перед Богом.

¹³Втішившись, ми стали ще щасливішими, коли побачили Титову радість, бо ви усі зміцнили дух його. ¹⁴І я не зганьбився, вихваляючи вас перед ним. Навпаки, оскільки ми правдиво з вами про все говорили, то й похвала моя перед Титом була правдива. ¹⁵Тепер, коли він згадає вашу слухняність, страх і трепет, з яким ви прийняли його, прихильність його до вас ще більша. ¹⁶Я щасливий з того, що маю повну довіру до вас.

Про збір коштів для людей Божих в Юдеї

8 ¹А зараз, брати і сестри, ми хочемо, щоб ви знали про Божу милість, даровану церквам Македонії. ²Що я маю на увазі? Хоч вони були суворо випробувані у скорботах своїх, та мають безмежну радість. Незважаючи на свою глибoku вбогість, вони багаті щедрістю своєю. ³Я можу засвідчити, що вони давали, скільки могли, і навіть більше того зі своєї доброї волі. ⁴Вони невпинно і настійливо благали нас про милість разом з ними служити Божим людям. ⁵Вони давали зовсім не так, як ми чекали того: сперш ніж віддати гроші, вони віддали себе Господу і нам, бо так волів Всевишній. ⁶Тому ми просили Тита, бо раз він почав свою милосердну працю для вас, то нехай вже й завершить її.

Будьте щедрими

⁷Оскільки ви багаті всім: вірою, речами, знаннями, бажанням допомогти у всьому, нашою любов'ю до вас, тож будьте багатими і щедрими у праці для добра

інших. ⁸Я вам не наказую, а завзяттям інших намагаюся випробувати щирість любові вашої. ⁹Бо ви знаєте милість Господа нашого Ісуса Христа, Який полишив Небесні багатства, та збіднів заради вас, щоб завдяки Його вбогості ви могли стати багатими.

¹⁰Така моя порада вам: минулого року ви не лише бажали першими віддати, а й перші робили це. ¹¹Тож доведіть до кінця розпочате, щоб здійснилося повною мірою те, чого ви так прагли, й давайте від того, що маєте. ¹²Бо, якщо даєте з бажанням, то й дар приймається згідно з тим, що є, а не з тим, чого ви не маєте. ¹³Не треба, щоб іншим легше було, а вам стало важче, треба, щоб усім було однаково. ¹⁴Річ у тім, що ваш теперішній достаток має допомогти іншим у скруті. Щоб потім достаток іншого став у пригоді вам, коли матимете скруту. ¹⁵Так сказано у Святому Писанні:

«Хто мав багато, той не мав надлишку,
а хто мав мало, не мав нестатків».

Вихід 16:18

Тит і його супутники

¹⁶Дяка Богові, що дав Він серцю Тита таку ж дбайливість про вас, яку маємо ми. ¹⁷Він зважив на наше прохання і з великим бажанням іде відвідати вас зі своєї власної волі. ¹⁸Ми посилаємо з Титом нашого брата, якого вихваляють у всіх церквах за проповідування Доброї Звістки. ¹⁹До того ж його було обрано церквами супроводжувати нас у цій щедрій праці, якою ми керуємо для слави ¹Самого Господа, і щоб виявити наше бажання допомогти.

²⁰Ми намагаємося бути обережними і дбайливими, щоб ніхто не зміг дорікати тим, що ми маємо у розпорядженні такі великі гроші. ²¹Бо дбаємо про свою честь не тільки перед Господом, а й перед людьми. ²²Ми посилаємо з ними також нашого брата, якого випробували багато разів і багато в чому. Він завжди

¹ 8:19 слави Або «пошани».

прагне допомогти. А зараз, особливо прагне цього через велику довіру до вас.

²³Щодо Тита, то він мій товариш і спільник у допомозі вам. Щодо інших наших братів, вони — повноважні представники церкви, бо вони приносять славу Христові. ²⁴Тож засвідчіть їм свою любов. Покажіть, що ми заслужено пишаємося вами, і ми маємо на це підстави, щоб усі церкви побачили це.

Охоче допомагайте братам у Христі

9 ¹Якщо говорити про допомогу Божим людям в Юдеї, то немає потреби писати вам про це. ²Я знаю, що ви завжди готові допомогти. Я хвалю вас перед македонцями, розповідаючи, що церкви в Ахаї були готові допомогти ще з минулого року. Я казав і про те, що ваше завзяття заохотило багатьох інших допомагати. ³Та я посилаю до вас братів, щоб ця наша похвала не була марною і щоб ви, як я й казав, були напоготові. ⁴Інакше, якщо македонці прийдуть зі мною і побачать, що ви не готові збирати пожертви, то ми будемо осоромлені (не кажучи вже про вас) тим, що були так упевнені в вас. ⁵Я вважав за потрібне просити братів піти до вас поперед нас і заздалегідь підготувати ваші щедрі дарунки, що були обіцяні раніше. І щоб то були щедрі й добровільні дари, а не віддані проти волі через вашу пожадливість.

⁶Пам'ятайте: хто скупко посіє, той і пожне скупко. Хто ж сіє щедро, той і врожай матиме багатий. ⁷Нехай кожен жертвує так, як вирішив у своєму серці, без жалю. Адже Бог любить тих, хто дає з радістю. ⁸Бог може збагатити вас усілякими дарами, та так, що завжди мали б ви у всьому достаток і навіть надлишок для всіляких добрих справ. ⁹Як сказано у Святому Писанні:

«Дарує щедро Він і бідним подає.
І доброта його ніколи не минає».

Псалми 112:9

¹⁰Хто дає зерно сіячеві, і хліб на поживу, Той забезпечить та примножить ваше насіння і збільшить врожай праведності

вашої. ¹¹І станете ви багатими всім, щоб були ви щедрими завжди. Бо щедрість ваша через нас створює багато подячних молитв Богові.

¹²Адже ваше святе служіння не лише задовольнить потреби Божих людей, а й спонукає їх бути вдячними Всевишньому. ¹³Завдяки доказам вашого служіння, люди Божі прославлятимуть Господа. Вони вихвалитимуть вашу покірливість, що йде від визнання віри в Добру Звістку про Ісуса Христа. Вони вихвалитимуть вашу щедрість, з якою ви ділитесь з ними і з усіма людьми. ¹⁴І коли молитимуться за вас, вони прагнутимуть побачити вас — тих, хто сподобився такої виняткової благодаті Божої. ¹⁵Дяка ж Богу за Його чудовий дар, який людині не осягнути розумом!

Павло захищає своє пастирство

10 ¹Я, Павло, Христовою лагідністю й покірністю особисто благаю вас. Дехто каже, що я воязливий, поки я з вами, але стаю суворим, коли пишу листи вдалині від вас. ²Тож зараз прошу вас, не змушуйте мене діяти так само рішуче, як і проти тих, хто вважає, ніби ми живемо мирським життям. ³І, хоч ми живемо в світі, та не воюємо так, як цей світ. ⁴Бо зброя наша, якою ми б'ємося — не мирська. Вона наділена силою Божою, що руйнує твердині. ⁵З цією зброєю ми спростовуємо докази, розбиваємо пихаті задуми людського самозвеличчання, що стають перешкодами на шляху пізнання Бога. Ми беремо у полон думку і змушуємо її підкорятися Христу. ⁶Ми готові покарати будь-яку непокору, але спершу хочемо, щоб ваша покірливість стала повною.

⁷Подгляньте на те, що перед вами. Якщо хтось впевнений, що він належить Христу, мусить ще раз подумати й зрозуміти, що ми так само належимо Христу, як і він. ⁸⁻⁹Господь дав нам владу, щоб зміцнити вас духовно, а не для того, щоб знищити вас. Якщо ж я стану ще більше вихвалитися цією владою, то не соромитимуся. Але я стримаюся, щоб

не здавалося, ніби я намагаюся залякати вас листами своїми.

¹⁰«В його листах, — каже мій недоброзичливець, — він суворий і сильний, але коли присутній, то слабкий, і слова його нічого не важать». ¹¹Але той, хто каже таке, нехай пам'ятає, що немає різниці між словами в листах наших, коли ми далеко, і нашими діями, коли ми серед вас.

¹²Бо ми не сміємо оцінювати себе або порівнювати з тими, хто сам себе вихваляє, коли вони міряють себе власною міркою, й порівнюють себе з собою самими. Тим самим вони показують власну нерозумність. ¹³Однак ми не будемо надмірно вихвалитися, лише в тих межах, які призначив нам Бог: виконуючи нашу працю, що стосується й вас. ¹⁴Ми не переступимо нашої межі. Ми б могли зробити це, якби не прийшли до вас. Але ми першими прийшли до вас, проповідуючи Добру Звістку про Христа.

¹⁵Ми ж не надміру хвалимося працею інших. Але маємо надію, що зі зростанням вашої віри ми зможемо ще більше працювати з вами, не переходячи межі, призначеної нам Богом. ¹⁶Ми хочемо проповідувати Добру Звістку поза межами вашого міста, бо не бажаємо вихвалитися тим, що вже зроблено в інших краях. ¹⁷Як сказано у Святому Писанні: «Якщо хтось вихвалиться, то нехай хвалиться лише тим, що Господь здійснив»¹. ¹⁸Бо не той достойний, хто сам себе хвалить, а той, кого Господь похвалить.

Павло і лжеапостоли

11 Хотів би я, щоб ви зглянулися на мою нерозсудливість. Будьте терпимі до мене! ²Я вас ревную Божими ревнощами, бо я обіцяв вас обвинчати з Одним Чоловіком — Христом. Тож хочу я віддати вас Йому, як незайману дівчину². ³Але боюсь, щоб, як Єву³ змій об-

манув хитрістю своєю, так і розум ваш може розбеститися, і ви відхилитесь від істинної відданості і чистоти, якими ми зобов'язані Христу.

⁴Бо коли хтось приходить і проповідує вам іншого Ісуса, не Того, Котрого ми проповідували, або якщо ви приймаєте Дух, зовсім інший, ніж той, що маєте, або якщо ви приймаєте якусь Добру Звістку, що відрізняється від тієї, що ви прийняли, то ви б з великим бажанням погодилися з усім цим, чи не так?

⁵Бо ж я вважаю себе аж ніяк не нижчим від отих ваших «великих апостолів». ⁶Можливо, мені бракує такого красномовства, але не знань. Навпаки. І, зрештою, це ми вам показали вповні.

⁷Чи, може, я згрішив, принижуючи себе, щоб ви могли підвестися, коли безплатно проповідував вам Добру Звістку? ⁸Я брав плату з інших церков для того, щоб служити вам. ⁹А коли я був з вами і терпів нестатки, то я не обтяжував нікого. Брати наші, які прийшли з Македонії, допомагали мені в скруті. Я намагався ні в чому не бути тягарем для вас, і старатимусь, щоб так було і надалі. ¹⁰Запевняю вас істиною Христовою, яка в мені, що я не мовчати і не перестану вихвалитися про це по всій провінції Ахаї! ¹¹Навіщо? Може, тому, що я не люблю вас? Та Бог знає, як я вас люблю.

¹²Але те, що я роблю, я робитиму і надалі, щоб не дати можливості тим іншим «апостолам» ставити себе в рівень з нами в тім, про що вони вихваляються. ¹³Бо ці люди — лжеапостоли. Вони лукаві, бо видають себе за апостолів Христових. ¹⁴І це не дивно, адже і сам сатана маскується в Ангела світла⁴. ¹⁵Тож немає нічого дивного в тому, що слуги його маскуються в праведних служителів. Та кінець кінцем вони дистануть те, що заслужили за вчинки свої.

¹ 10:17 Цитата приведена з книги Єр. 9:24.

² 11:2 незайману дівчину Або «бездоганну наречену».

³ 11:3 Єва Перша жінка, дружина Адама. Див.: Бут. 3:1, 4, 13.

⁴ 11:14 Ангел світла Божий посланець. Сатана обдурює людей, удаючи себе за Ангела Божого.

Павло говорить про свої страждання

¹⁶Тож я повторюю: нехай ніхто не вважає мене нерозумним. Але навіть якщо ви так думаєте, то приймайте мене як нерозумного, щоб і я хоч трохи зміг похвалитися. ¹⁷Те, що я зараз кажу, — не від Господа, бо хвалюся я з упевненістю нерозумного. ¹⁸Багато людей вихваляються по-мирському. ¹⁹Ну, то й я робитиму це. Адже ви, мудрі, радо терпите нерозумних. ²⁰Ви зносите, коли вас поневолюють, визискують, ловлять у пастку. Ви терпите того, хто звеличує себе перед вами або того, хто б'є вас по обличчю. ²¹Кажу це собі на сором — ми були дуже «слабкими» для того, щоб так поводитися з вами. Але якщо хтось достатньо сміливий, щоб хвалитися (кажу це як нерозумний), то і я наберуся сміливості хвалитися.

²²Вони чистокровні євреї? Я також. Вони ізраїльтяни? Я також. Вони Авраамові нащадки? Я також. ²³Вони Христові слуги? (В безумстві я кажу це!) Я ще більш відданий слуга Христовий. Я значно більше працював й по в'язницях був частіше, і били мене більше, і багато разів мене віддавали на вірну смерть. ²⁴П'ять разів били мене юдеї батогами по тридцять дев'ять ударів щоразу. ²⁵Тричі мене били палицями. Одного разу закидали камінням. Тричі переживав я загибель кораблів і якось провів цілу добу в воді. ²⁶Я часто бував у мандрівках, зустрічав небезпеку на річках, потерпав від розбійників, від свого ж народу й від поган, у містах і в селах, і на морі, і від людей, які видають себе за «братів».

²⁷Я провів багато часу у тяжкій праці, багато ночей не спав. Я терпів голод і спрагу, й подовгу нічого не їв. Бувало, я замерзав без одягу. ²⁸Але, окрім інших злигоднів, щодня я маю турботу про всі церкви. ²⁹Коли хтось слабшав, я був знесиленним разом із ним. Я страждав кожного разу, коли хтось впадає у гріх.

³⁰Якщо я маю хвалитися, то лише тим, що стосується слабкості моєї.

³¹Бог, Отець Господа нашого Ісуса Хри-

ста, благословенного навіки, знає, що я кажу правду. ³²Коли я був у Дамаску, намісник царя Арети¹ стеріг місто, щоб схопити мене. ³³Та мене спустили в кошику через вікно в міській стіні, і так я уник його рук.

Обливе Боже благословення в житті Павла

12 ¹Я мушу і далі хвалитися. Хвалитись мені не вигідно, але я перейду до видінь та одкровен'я Господніх. ²Я знаю одного чоловіка² в Христі, який чотирнадцять років тому був узятий на «третє небо» (не знаю, чи в тілі своєму, чи духом, одному Богу це відомо). ³⁻⁴Я знаю, що цей чоловік (чи то в тілі своєму, чи без нього, це лише Богу відомо) був узятий у рай і чув слова невимовні. Людині не дано їх вимовити. ⁵Цим чоловіком я й хвалитимуся, а собою хвалитися не буду. Хіба що німечю своєю.

⁶Бо якщо хвалитимуся, то не буду нерозумним, тому що казатиму правду. Та краще стримаюсь, щоб ніхто не подумав про мене більше, ніж він бачить і чує від мене.

⁷І щоб я не занадто звеличувався від надзвичайних видінь, що мені були, дано мені жало у тіло³ — посланця сатани, щоб той мучив мене, не даючи мені звеличитися. ⁸Я благав Господа тричі, щоб забрав його від мене геть, але Він мовив до мене раз і назавжди: ⁹«Досить для тебе милості Моєї, бо сила Моя повністю здійснюється у твоїй слабкості». Тож я маю бути дуже щасливий з того, що хвалюся слабкостями своїми, аби сила Христова залишалася зі мною. ¹⁰Тому лобо мені перебувати у слабкості своїй, у знущаннях, злиднях, гоніннях та труднощах в ім'я Христа. Бо коли я німечий, то набуваю силу.

Павло говорить про свою любов до коринтян

¹¹Я хвалився, як нерозумний, але ви самі спонукали мене це робити. Це вам слід було хвалити мене, бо я ні в якому

¹ 11:32 Арета Цар арабського царства Наватії.

² 12:2 Я знаю одного чоловіка Тут Павло пише про самого себе. Також у з. 4 та 5 вірші.

³ 12:7 жало у тіло Або «біль у тілі».

разі не нижчий від тих ваших «великих апостолів», навіть якщо я нічого не вартий.¹² У всякому разі, коли я був з вами, то багато чого було здійснено на доказ того, що я апостол. Знамення, чудеса і дивовижні речі були виконані з великим терпінням.¹³ То чим же ви гірші від інших церков, чого вам бракує? Хіба лише того, що я не був вам тягарем? Пробачте мені таку провину.

¹⁴Ось зараз я вже втретє готовий прийти до вас й не буду для вас тягарем. Я не прагну заволодіти добром вашим, мені потрібні ви самі. Бо не діти повинні забезпечувати батьків своїх, а батьки — дітей.¹⁵ Я ж, зі свого боку, з великою радістю віддам усе, що маю, навіть самого себе, заради вас. Якщо я любитиму вас дужче, то як же ви любите мене менше?

¹⁶Хоч би як там було, але я не був тягарем для вас. Та ви кажете, що через свою підступність я вас перехитрував.¹⁷ Чи, може, я обдурив вас, використавши у своїх цілях одного з тих, кого до вас послав? Ні.¹⁸ Я попросив Тита прийти до вас і послав одного з братів разом з ним. Чи, може, він вас обдурив? Ні. Він діяв так само чесно як і ми.

¹⁹Чи ви думаєте, що ми весь цей час виправдовувалися перед вами? Ми ж насправді є послідовниками Христа й говоримо це перед Богом. І все, що ми робимо, мої любі друзі, це для того, щоб зміцнити вас духовно.²⁰ Бо я боюся, що коли прийду, то можу знайти вас не такими, як хотілося б мені. І ви знайдете мене не таким, як хотілося б вам. Боюся, що почнуть ся серед вас чвари, ревності, злобливі сутички, суперництво, наклепи, плітки, зухвальство і безладдя.²¹ Боюся, що коли прийду до вас знову, мій Бог принизить мене перед вами і оплакуватиму я всіх тих, хто грішив у минулому і не розкався у своїй нечистоті, розпусті й перелюбі, що вони чинили.

Останнє попередження

13¹Я вже втретє йду до вас. Ось що сказано у Святому Писанні: «Кожне свідчення повинно бути підтвержене устами двох або трьох свідків»¹.² Як я був у вас вдруге, я попереджав вас. І тепер, поки я відсутній, попереджаю знову. Це попередження для тих, хто грішив раніше, і для всіх, хто грішить зараз. Коли я прийду знову до вас, то не помилую нікого з них.³ Я чиню так через те, що ви шукаєте доказів, що Христос говорить через мене. Він не слабкий перед вами, а сильний серед вас.⁴ Хоча це правда, що розіп'яли Христа через Його слабкість, та живе Він завдяки силі Божій. Хоча це правда, що ми слабкі у Христі, та ми житимемо з Ним заради вас завдяки силі Божій.

⁵Випробуйте себе, щоб побачити, чи живете ви з вірою. Перевірте себе. Звичайно, поки ви не пройдете через випробування, ви не здатні усвідомити того, що Ісус Христос Живе в вас самих.⁶ Я маю надію, зрештою, що ви усвідомите те, що ми витримали випробування.⁷ Ми молимо Бога, щоб ви не чинили ніякого зла. Не для того, щоб ми самі витримали випробування, а для того, щоб ви чинили добро навіть тоді, коли здаватиметься, що ми не витримали.

⁸Бо ми нічого не можемо вдіяти проти істини, але робимо усе можливе, щоб сприяти її розповсюдженню.⁹ Ми раді, коли ми слабкі, а ви сильні. І ось за що ми молимося: щоб ви завжди були досконалими.¹⁰ Через те я, зараз відсутній серед вас, і пишу вам. Коли я прийду до вас, я не хочу діяти суворо, згідно з тією владою, яку Господь дав мені для духовного зміцнення вас, щоб не робити вам зле.

Прощальне вітання

¹¹Тож зараз, брати і сестри мої, скажу вам «до побачення». Удосконалюйтеся! Прийміть наш заклик: живіть у мирі

¹ 13:1 Цитата приведена з книги Повт. Закону 19:15.

і злагоді! І тоді Бог, джерело любові й миру, буде з вами.

¹²Вітайте одне одного поцілунком святим¹. Вас вітають усі святі люди Божі.

¹ **13:12 поцілунком святим** Або «особливим вітанням».

¹³Я молюся, щоб з вами була благодать Господа Ісуса Христа, любов Божа і єдність², що йде від Духа Святого.

² **13:13 єдність** Це може означати «єдність у Святому Дусі» або «єднання усіх віруючих через Святий Дух».

Міжнародна біблійна ліга та її партнери у всьому світі забезпечують Писанням мільйони людей, які досі не мають надії. Ця життєдайна надія міститься у слові Божому. Кожна придбана Біблія «Сучасною мовою» надасть нам можливість надрукувати ще одну Біблію для людини, котра потребує слово Боже. Для того щоб надати Святе Писання ще більшій кількості людей, будь ласка, зробіть пожертвування через інтернет-сторінку www.bibleleague.org/donate або надішліть кошти до Міжнародної біблійної ліги, 1 Bible League Plaza, Crete, IL 60417. Міжнародна біблійна ліга існує з тією ціллю, щоб забезпечувати Бібліями «Сучасною мовою» та різноманітними біблійними матеріалами церкви та партнерські організації для їх роботи, яка допомагає людям повірити в Ісуса Христа.

Новий Заповіт: Сучасною мовою™ (УСП™)

© Міжнародна біблійна ліга

Новий Заповіт: Сучасною мовою™ (УСП™)

© Міжнародна біблійна ліга, 1996–2014

© Міжнародна біблійна ліга, карти, ілюстрації, 2012–2013

© Міжнародна біблійна ліга, додаткові матеріали, 2014

У випадку використання до 1 000 віршів письмовий дозвіл не потрібен, але сукупність цитат не може складати повного об'єму або перевищувати половини друкованого видання. Нижченаведена інформація повинна надаватися на титульній або авторській сторінці:

Цитата приведена з Нового Заповіту Сучасною мовою™ (УСП™)

Перевидання цитат з Нового Заповіту Сучасною мовою™ (УСП™) зроблено з дозволу Міжнародної біблійної ліги, 1996–2014

У випадку використання цитат з Нового Заповіту «Сучасною Мовою» в некомерційний виданнях, а саме: церковних бюлетенях, об'явах, плакатах тощо, повне пояснення авторського права непотрібно, проте наприкінці кожної цитати має бути посилання на «УСП». За письмовим дозволом на перевидання більше 1 000 віршів або використання цитат, які у сукупності складають більше половини друкованого видання, або будь-якими проханнями про використання тексту необхідно звертатися до Міжнародної біблійної ліги.

Публікація коментарів або перевидання цитат у комерційних цілях з Нового Заповіту «Сучасною мовою» потребує письмового дозволу від Міжнародної біблійної ліги. За дозволом необхідно звертатися за адресою: permissions@bibleleague.org.

Bible League International

PO Box 820648

Fort Worth, TX 76182, USA

Телефон: 888-542-4253

Електронна пошта: permissions@bibleleague.org

Веб-адреса: bibleleague.org

Безкоштовні електронні матеріали: bibleleague.org/downloads

